

Titel: Et kort men fuldstændigt Udtog af de henrettede Grevers sidste Omvendelses-Historie. Forfattet og beskrevet over Johan Friderich Struensee af Hr. Dr. Münther, og over Enewold Brandt af Hr. Provst Hee.

Citation: "Et kort men fuldstændigt Udtog af de henrettede Grevers sidste Omvendelses-Historie. Forfattet og beskrevet over Johan Friderich Struensee af Hr. Dr. Münther, og over Enewold Brandt af Hr. Provst Hee.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 3*, J.R. Thiele, 1772, s. 91. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_003-shoot-w2_003_011_p91_bZONE1215616/facsimile.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 3

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

være ham naadig. Det haaber jeg, svarede han, og denne Tanke forneier mig.

Strax derpaa sagde han, det er et stort Syn at see saa mange tusinde Mennesker forsamlede, men hvad ere disse tusinde naar man ligner dem imod den ganske Summa af Guds Skabninger? og hvor liden det, ja fast intet, bliver et enkelt Menneske i denne Sammenligning? dog elsker Gud et hvert enkelt Menneske saaledes, at han ved sin Sønns Opofring, har befordret dets Salighed. Hvilken Kierlighed af Gud! De seer mig, sagde han til Hr. Münter, udvortes ligedan som jeg er indvortes.

Hr. Münter saut ham under denne Samtale ei forandret videre, end at det kostede ham mere Vode at tænke og tale end ellers, ja, end den samme Dags Morgen. Ellers var han ved sin fulde Samling, kiendte een og anden iblant de Omstaaende, hilfede dem med at leste sin Hat, og nogle med en venlig Mine. Min Rolighed sagde han, er ei tvungen, og jeg veed ingen Grund til den, som kan mishage Gud. Jeg tænker slet ikke paa at indlegge mig nogen Ære hos Mennesker. Jeg kan ei love, at jeg ei paa Eschafoutet vil vise nogen Urolighed. Ubehagelige Sindsforannelser haver jeg nu, og der vil jeg sole dem langt stærkere, og ei søge at forberge dem. Men vær forsikret, at min Siel skal med Rolighed og Haab oversee Døden. Og hvor lit er det ei som jeg har at lide, naar jeg ligner det imod Jesu Lidelse i hans Dødestund. — Jeg erindrer mig de Ord: Min Gud, min Gud! hvit haver du forladt mig? og jeg foreskifter mig, hvilken